

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Roman Oboroc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Oboroc
împotriva Larisei Cobzarenco cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de către Larisa Cobzarenco, s-a casat hotărârea din 03
noiembrie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre,
prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Oboroc,

constată :

La 17 martie 2016 Roman Oboroc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Larisei Cobzarenco, prin care a solicitat încasarea sumei de 290 euro și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că a împrumutat Larisei Cobzarenco
suma de 290 euro, fapt confirmat prin transferul Wester Union.

A menționat că nu a fost stabilită data restituirii împrumutului acordat. La 26
ianuarie 2016, prin somație i-a solicitat întoarcerea datoriei în termen de 30 de zile.

Astfel, în conformitate cu art. 871 alin. (1) Cod Civil, pârâta urma să restituie
suma în decurs de 30 de zile de la data recepționării reclamației, însă nu a achitat-o.

Cauza în instanța de fond a fost examinată în lipsa pârâtei Larisa Cobzarenco,
fiind citată public, prin aviz publicitar în Monitorul Oficial și s-a considerat că a fost
respectată procedura de citare legală.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Oboroc. S-a încasat
de la Larisa Cobzarenco în beneficiul lui Roman Oboroc suma de 290 euro,
echivalent în valută națională conform cursului valutar stabilit de BNM la data
executării hotărârii și a cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 200
lei. În rest, cerințele s-au respins. (f.d. 40, 62-64)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că certificatul nr. 306 din 14 martie 2016 eliberat de către BC „Moldindconbank” SA, prin care Roman Oboroc a transmis Larisei Cobzarencu suma de 290 euro, prin intermediul transferului prin sistem Wester Union, confirmă că raportul dintre părți întrunește elementele contractului de împrumut, a dat naștere la drepturi și obligații civile și a produs efecte juridice. Astfel, se atestă temeinicia pretenției înaintate de către Roman Oboroc pentru restituirea sumei împrumutului de către Larisa Cobzarencu.

La 07 iunie 2018 Larisa Cobzarencu, reprezentată de avocatul Marin Postu, a declarat apel împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, motivând că lucrează în Italia și nu a cunoscut despre cauza care s-a judecat în lipsa ei. A solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 50-51, 69-70)

Prin încheierea din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea Larisei Cobzarencu privind repunerea în termen a apelului și s-a repus în termen apelul declarat de către Larisa Cobzarencu. (f.d. 57-69)

Prin decizia din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Larisa Cobzarencu. S-a casat hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Oboroc, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 94, 95-99)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că inițial, Roman Oboroc a pretins la încasarea de la Larisa Cobzarencu a sumei de 290 euro cu titlu de datorie rezultată dintr-un contract de împrumut, întemeindu-și pretențiile pe art. 867, 871 și 940 Cod Civil, adică pe normele de drept ce reglementează relațiile de împrumut. Însă, în instanța de apel, Roman Oboroc și-a modificat temeiul de drept al acțiunii, invocând că suma pretinsă este o îmbogățire fără justă cauză, iar conform art. 60 alin. (2¹) Cod de procedură civilă, reclamantul este în drept să modifice temeiul sau obiectul acțiunii în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Exercițarea acestui drept după începutul dezbaterilor judiciare constituie o acțiune nouă, care poate fi depusă în instanță în ordine generală.

La 09 ianuarie 2019 Roman Oboroc a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. (f.d. 103)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel a judecat un apel tardiv, nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a aplicat norma materială și procedurală abuziv, ajungând la o soluție incorectă, fiind emisă o hotărârea ilegală și neîntemeiată.

A menționat că a susținut temeiurile invocate inițial în acțiune și a completat acțiunea cu normele îmbogățirii fără justă cauză, dar procedural nu a modificat temeiul sau obiectul acțiunii, nu a refuzat la temeiurile expuse anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 noiembrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 16 noiembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire din 14 noiembrie 2018 instanța de apel a expediat recurentului copia deciziei.

Roman Oboroc a exercitat dreptul la recurs la data de 09 ianuarie 2019, în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Roman Oboroc este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Roman Oboroc asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Roman Oboroc, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Roman Oboroc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas